

Az emberi lény és az állam kapcsolata

1. rész: Az ember és a személy

Ez a cikk a jogról szól, de igyekszünk a lehető legegyszerűbben fogalmazni, így nem kell a megértéséhez jogi képzettség.

Az államot legtöbb megfogalmazásban hatalmi intézménynek határozzák meg, amelynek rendelkezési joga van egy adott ország területe, és az állami törvényeken keresztül az adott ország lakossága felett. Röviden: az állam uralkodik egy adott terület és az azon élők felett.

Ez azt jelenti, hogy a lakosoknak az állammal szemben kötelezettségei vannak, és cserében az állam jogokat ad (néhány alapvető jogon kívül annyit, amennyit akar). Akinek ilyen módon jogai és kötelezettségei vannak, azok a jogban az úgynevezett jogalanyok.

Ha azonban elővesszük a nagyítónkat, és a nagyítónkon keresztül közelebről megvizsgáljuk ezt a kérdést, akkor azt látjuk, hogy az állami törvényekben az ember szó nagyon ritkán fordul elő, és akkor is mindenütt az ember tiszteletéről és az ember védelméről találunk dolgokat és még csak véletlenül sem találunk az ember számára előírt kötelezettségeket.

Ilyenre példák: „Az emberi lét alapja az emberi méltóság.” „Az emberi méltóság sérthetetlen.” „Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.”

Azt láthatjuk, hogy az törvények nem emberre, hanem személyre vonatkoznak, és mivel az ember a törvényekben kiemelten meg van különböztetve a személytől, ezért nyilvánvaló, hogy a személy nem lehet azonos az emberrel, a személy nem jelenthet embert, tehát a személy egy fikció*.

Nos, a komikus helyzet valójában az, hogy bár az állami törvények emberre nem vonatkoznak, valamint az állami hivatalok (és ide tartoznak a bíróságok is) tisztában vannak azzal a ténnyel, hogy az élő ember egyáltalán nem fikció, mégis, ha az élő ember, bár tudatlanságból, mégis a saját jószántából magát fiktív „személynek” (pl. legelső sorban állampolgárnak) igazolja, ezt a valótlanítást az állami hivatalok valóban fogadják el és ettől kezdve az embert a törvény hatálya alá tartozó fikcióként fogják kezelni. Ezért tud az állam uralkodni az országban élő emberek felett.

Tudatlanságból azt hisszük, hogy az állam szolgál minket és a pozíciókat betöltők közszolgák, holott mi vagyunk a „köz”, és mégsem ők szolgálnak minket, hanem mi őket. Nem mi mondjuk meg, hogy mit tegyenek az érdekünkben és mennyi fizetésért, hanem ők mondják meg, hogy mit kell tennünk az államért, azon keresztül értük, és ezért ők mennyi fizetést kapnak tőlünk!

Ezt úgy érik el, hogy elhitetik velünk, hogy mi személyek (fikciók) vagyunk, és mi tudatlanságból önként személynek vallva magunkat, alárendeljük magunkat az állam, vagyis a „közszolgák” hatalmának.

Tanulság: a döntés a mi kezünkben van: ha azt kívánjuk, hogy ne mi szolgáljuk az államot, hanem inkább engedjük végre, hogy az állam szolgálhasson dolga szerint minket, akkor kezdjük el élni emberi minőségünkben és például, többé ne gondoljuk magunkról, hogy alantas és élettelen fikciók vagyunk!

* A jogi fikció az abban való hit vagy feltételezés, hogy valami igaz, ami nem igaz. Jogi érvelésben használják a törvénnyel szemben felmerülő problémás helyzetek elkerülésére, megváltoztatva a törvény alkalmazását, de a szövegét nem.

Az emberi lény és az állam kapcsolata

2. rész: Az ember és az állampolgár

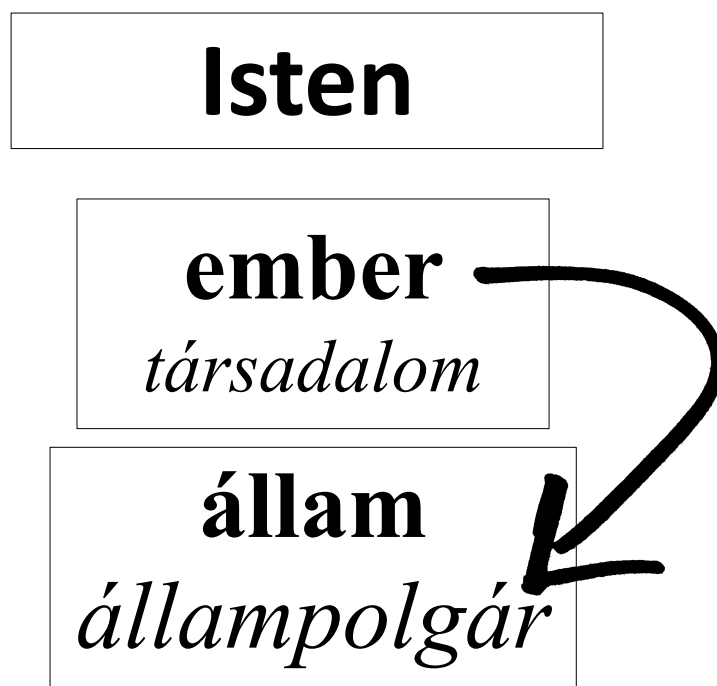
Légy szíves olvasd el előbb az 1. részt!

Az ember születésekor kiállítanak egy „élve születési lapot”. Ez az egyetlen eredeti dokumentum, amely az emberi lényről szól. Minden más okmány a személyről, azon belül is az állampolgárról.

Az emberi lény szuverén, nem tartozik semmilyen állam vagy törvény hatálya alá csak akkor, ha ezt önként vállalja. Ugyanakkor minden embernek, aki egy adott állam felségterületén születik, születése jogán jár az „állampolgárság”, ami annak kifejezése, hogy az állam köteles azt az embert a felségterületén megtűrni, valamint nem tagadhatja meg tőle, ha állampolgár akar lenni. Az állampolgárság tehát csak szükséges feltétele annak, hogy valaki állampolgár lehessen, de nem lesz tőle valaki automatikusan állampolgár. Az állampolgár alapvetően kétféleképpen jön létre: szerződéssel (kiváltságokkal) vagy hallgatóságos megállapodással (alapjogokkal).

A megszületett emberről egyetlen emberről szóló okirat készül, az élve születési lap. A személy az ember „anyakönyveztetésével” jön létre. Ha a szülők ezt önként teszik, és nem kötöttek ki szerződéses feltételeket, akkor ezt az állam hallgatóságos megállapodásként értelmezi, és a személyt állampolgárként veszi nyilvántartásba.

Az állam részéről persze mindent elkövetnek, hogy a szülő ezt mindenképpen megtegye, hogy az állam hatalma alá kerüljenek, ugyanis az állami törvények elsősorban azokra a személyekre vonatkoznak, melyek az állam állampolgárai. Az állam ezt elsősorban zsarolással éri el azzal, hogy az élet minden területén a személyi okmányok bemutatására kényszerít, amit csak anyakönyvezés esetén lehet igényelni. Jól látható tehát, hogy az állam nem az emberekért van, hanem egy jogi eszköz arra, hogy az irányítói uralkodhassanak az emberek felett.

Az emberi lény és az állam kapcsolata
3. rész: Hogyan lehetnének emberi erőforrás helyett az állam tulajdonosai?

Légy szíves olvasd el előbb az 1. és a 2. részt!

Ha jól megnézzük, láthatjuk, hogy a különböző államok nagyon hasonlóan épülnek fel, és nagyon hasonló a működésük is. Olyan, mint egy gyorsétterem hálózat vagy áruházlánc. Ez felveti annak a gyanúját, hogy az irányítása ezeknek az államoknak végső soron ugyanannak az érdekkörnek a kezében van.

Az állam egy jogi személy, lényegében ugyanolyan jogképességgel rendelkezik, mint egy bármilyen cég. Lehet a nevében szerződést kötni, kötelezettséget vállalni, és lehet tulajdonosa más jogi személyeknek is.

Ha megnézzük az magyar állami tulajdonban levő jogi személyeket vagy például ingatlanokat a különböző nyilvántartásokban (cégjegyzék, ingatlan nyilvántartás), akkor abban a tulajdonos úgy szerepel, hogy a „Magyar Állam”.

Ha pedig a Magyar Állam olyan, mint egy cég, akkor lehet tulajdonosa. De ki lehet a Magyar Állam tulajdonosa? Mivel ez nem köztudott tény így kijelenthető, hogy a Magyar Államnak nincs ismert tulajdonosa.

Ez azt jelenti, hogy gazdátlan dolog, ha volt is tulajdonosa elhagyta, ezért aki „megtalálja” azé. Ez az úgynevezett eredeti tulajdonszerzés egyik módja.

Ezt felismerve 2019. szeptember 2-án Győrben, a Magyar Államra tulajdonosi igényt nyilvánított ki egy honfitársunk, és nyújtott be a jelenleg is érvényes Magyar Állam, a Magyar Köztársaság egyetlen működőképes szerve, a Magyar Köztársaság Képviselőtársaság (Képviselőtársaság) nyilvántartásba vétel céljából, és egyben hívta a magyar társadalom minden tagját (embereket és nem személyeket) teljes jogú társtulajdonosnak.

Ezzel az emberi lény nem csak kiszabadulhat az állam hatalma alól, amellyel őt alattvalóként, „emberi erőforrásként” kezeli, de végre elindulhat a magyar társadalom új egységbe szerveződése, és az uralkodó állam átalakítása a társadalom érdekeit szolgáló állammá.

* * *

**A rendszerváltásnak hitt fordulat során elmaradt a legfontosabb:
az állam társadalmi tulajdonba vétele.**

Ezt felismerve elindítottuk a folyamatot, és tulajdonba vettük a Magyar Államot.

Várunk téged is teljes jogú társtulajdonosként

Itt tudsz jelentkezni, érdeklődni:
egysegbe@egysegbe.hu